Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 601/2014
09.09.2015. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиоца Н.Р. из П., чији је пуномоћник М.С., адвокат из П., против туженог П. з. п. и п. Р. ДОО П., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 24/12 од 18.05.2012. године, у седници одржаној 09.09.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж1 24/12 од 18.05.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Параћину П1 1458/10 од 09.02.2012. године одбачена је као неблаговремена тужба тужиоца у делу у коме је тражио да се утврди да је био у радном односу код туженог на радном месту „руковаоц машине“ у периоду од 28.11.2007. до 01.04.2008. године.

Виши суд у Јагодини је решењем Гж1 24/12 од 18.05.2012. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепено решење.

Против решења другостепеног суда тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног постука и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу члана 399. у вези члана 412. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других повреда одредаба парничног поступка на које се у ревизији тужиоца неосновано указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је почео да ради код туженог 28.11.2007. године на основу усменог договора. Пријављен је на обавезно социјално осигурање 01.04.2008. године, јер му је 02.04.2008. године од стране

директора предата здравствена књижица оверена од фирме. Утврђено је да тужилац није тражио од директора да 28.11.2007. године закључе уговор о раду, иако је знао да је потребно да се потпише уговор о раду приликом заснивања радног односа. Тужилац је престао да ради код туженог 31.12.2008. године, када му је решењем туженог отказан уговор о раду. Пошто је тужбом поднетом суду 21.09.2010. године тражио да се утврди да је био у радном односу код туженог у периоду од 28.11.2007. до 01.04.2008. године, нижестепени судови су одбацили тужбу као неблаговремену у смислу члана 195. Закона о раду.

На утврђено чињенично стање, правилно је примењено материјално право.

Одредбом члана 195. ст. 1. и 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05...54/09) прописано је да против решења којим је повређено право запосленог или кад је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом у року од 90 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

У конкретном случају, тужиоцу је радни однос престао 31.12.2008. године, када је и сазнао за повреду својих права. Пошто је од момента сазнања па до подношења тужбе суду протекао законски рок од 90 дана предвиђен чланом 195. Закона о раду, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбацили тужбу као неблаговремену.

Наводима ревизије се побија утврђено чињенично стање, па их Врховни касациони суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати у смислу члана 398. став 2. ЗПП.

На основу члана 405. у вези члана 412. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Љубица Милутиновић, с.р.